

gende, kunde tilvejebringes en Havn, der maatte anses for tilfredsstillende med Hensyn saavel til Størrelse og Dybde som ogsaa til Indseilingsens Bekvemhed.

Kommissionen indstillede derfor, at et saadant Anlæg bragtes i Udførelse. Overensstemmende med en paa Foranledning af Indenrigsministeriet af den kongelige Havnekommission i Frederikshavn udarbejdet Plan med nogle mindre af Kommissionen anbefalede Ændringer, angaaende hvis Detail man skal henvise til Kommissionsbetænkningen S. 24 ff., tænktes Anlægget udført saaledes, at to Moler skulde føres ud til 24 Fods Vanddybde. Det derved omfattede Areal skulde desuden ved en Løermole af 1,200 Fods Længde i en Forhavn, der blev den større Afdeling, og en Indrehavn, i hvilken den nuværende Havn skulde indgaa. Mundingen, hvis Vidde blev 400 Fod, kom til at vende mod Sydøst. Forhavnen, hvis Areal blev 60½ Fdr. Land geometrisk Maal, skulde paa 12 Fdr. heraf have mellem 24 og 22 Fod Vand, paa 31¼ Fdr. 22 Fod og iøvrigt 22 til 13 Fod. I Indrehavnen skulde uddybes paa et Areal af 24¾ Fdr. Land geometrisk Maal. Dybden vilde blive fra 22 til 16 Fod. Forbindelsen mellem den nordre (østre) af de ovennævnte nye Moler og Kysten vilde blive iærksat ved en 1,800 Fod lang Dæmning over det lave Land fra „Kragholmen“, som saaledes vilde blive Udgangspunktet for de Bærter, der dannede den nordlige og østlige Begrænsning for Havneanlægget. Det nord for den paatænkte Indrehavn liggende Parti, som begrænses af denne samt Kystfæstningen fra Rastellet til Kragholmen og den ovennævnte derfra udgaaende Dæmning vilde blive at opfylde, hvorved der kunde indvindes store Arealer, der vilde faa betydelig Værdi til Oplagspladser, Skibsværfter m. v. For at lette Udgangen til det nuværende Havnebassin maatte endelig dette nordre Mole borttages indtil Knækket i samme, udenfor hvilket den skulde forsynes med et nyt Hoved, og samtidigt dermed maatte den nuværende søndre Mole forlænges c. 120 Fod for at kunne afgive fornøden Dækning for Anlægspladsen i det gamle Bassin.

I Forbindelse med Anlægget af Havnen foreslog Kommissionen forskellige Foranstaltninger udenfor, nemlig Afgravningen af nogle Buller og Rev, dels af Hensyn til Sødriften, dels til Lettelse for Besejlingen, og i sidstnævnte Diemed endvidere Anbringelsen af et Fyr med Indretning til Lybsignaler paa det saakaldte „Marens Rev“. Omkostningerne ved Anlægget, heri indbefattet Anbringelsen af de fornødne Stinnespor og af Hovedveie paa Havnens Landareal saunt den foreslaaede Afgravning af Buller og Rev, men uden Fyret paa „Marens Rev“, vilde Overflaget beløbe sig til 4,600,000 Kr.

I Genhold hertil blev der ved Forslaget til Finansloven for 1881—82 som første Udgift til

Udførelsen af de omhandlede Arbejder til Udvidelsen af Frederikshavns Havn søgt bevilget et Beløb af 300,000 Kr., navnlig til Paabegyndelsen af de Bærter, der skulde omslutte den nye Indrehavn, idet Arbejdsplanen var tænkt saaledes, at Bygningen af disse Bærter, der i teknisk Henseende damie et Led for sig, blev udført i de to første Arbejdsaar i Forbindelse med den nødvendige Forandring af de nuværende Havnemoler og med Foretagelsen af et mindre Opnydningssarbejde m. m., hvorefter vilde være opnaaet, at de nuværende særlig for lange Skibe saa ugunstige Besejlingsforhold allerede efter Forløbet af to Arbejdsaar, hvori vilde blive at udføre Arbejder for 700,000 Kr., vare blevne væsentlig forbedrede.

Først ved den derefter paaregnede Fortsættelse af Havneudvidelsen vilde man imidlertid kunne bevirke, at der aabnedes Udgang til Havnen for mere dybtgaaende Skibe end de, der hidtil have kunnet søge den, samt afhjælpe de øvrige tilstedeværende Mangler.

Under Sagens Behandling blev af Finansudvalget udtalt, at „da det kan antages at ville møde overveiende Betænkelse paa Rigsdagen for Liden at vedtage en Udvidelse af Frederikshavns Havn af saadan Bestaenhed, at den med Nødvendighed forudsætter Planens senere Fortsættelse i sit fulde Omfang, medens et mindre Anlæg for Liden formentlig maatte væsentligt kunne tilfredsstille den tilstedeværende Trang.“ ønskede Udvalget forelagt „en modificeret Plan med Overflag, der angav de Ændringer i den foreliggende Plan der maatte foretages, for at den projekterede Indrehavn kunde staa og gjøre Tjeneste som selvstændigt Anlæg uden at foregribe en eventuel senere Udvidelse.“

Som Opgaven her forelaa, maatte der ses bort fra foreløbig at erholde et Anlæg, der kunde være til Nytte ogsaa for de større Skibe, og kun søges afhjælpe de Mangler ved Frederikshavns Havn, som nu ere til Hinder for, at den kan gjøre Fyldest som Ind- og Udførselshavn samt Posthavn og som Tilflugtssted for de mindre og middelstore Skibe, der udgjøre det overveiende Antal af de Fartøier, som befare Kattegattet.

Da flere af de Dampskibe, som nu i Farten paa England anløbe Frederikshavns Havn, have et Dybtgaaende af ca. 16 Fod, naar de ere fuldt lastede, vilde de da kræve mindst 18 Fod Vand ved Havnemundingen, for at kunne befare Havnen ogsaa under mindre gunstige Forhold med stærk Paalandsvind og det dermed som Regel følgende Lavvande. Tilfredsstillelsen af denne Fordring i Forbindelse med at Indløbet gaves en bedre Form, og at der tilveiebragtes ny Anlægsplads for mindst 2 af de større Dampskibe, der kunne befare Havnen, samt nogen Liggeplads med 16 til 18 Fods Vanddybde for de dybere liggende Fartøier, der vilde kunne søge Havnen, naar Dybden ved Mundingen blev forøget som ovennævnt, maatte siges